

РЕШЕНИЕ

№ 25470

гр. София, 26.07.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 04.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11223** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл. 124, ал. 1 от Закона за държавния служител и във връзка с чл. 97 от ЗДСл.

Образувано е по жалба на И. Б. Щ., ЕГН [ЕГН] от [населено място], чрез адв. П., срещу Заповед № 3282з-5170/22.10.2024г. на Директор ГД „Гранична полиция“, МВР, с която му е наложено на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл дисциплинарно наказание „забележка“.

В жалбата се твърди, че оспорената заповед е незаконосъобразна, като издадена при допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, в противоречие с материалния закон и в несъответствие с целта на закона. Посочва се, че не е установено забавено изпълнение на служебните задължения, защото в оспорената заповед не са конкретизирани както конкретни служебни задължения, така и срок до изтичането, на който същите е следвало да бъдат изпълнени. Конкретно се сочи, че липсват доказателства на жалбоподателя да е била поставяна задача за организиране и провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Застраховка на хеликоптери и личен състав“. Писмено не е му била възлагана задача за изпълнение събиране на информация за техническата изправност на „всички дронаве“, каквато информация той е бил изискал и събрал. Според оспорващия в акта няма точно описание на извършените нарушения. Не е посочено, дали те са извършени с действия или бездействия и в какво въсъщност се изразяват те. На следващо място прави довода, че в оспорената заповед липсва обсъждане на тежестта на нарушението, не е обсъдена формата на вина, както и не е анализирано поведението на служителя по време на службата му. Иска се съдът да отмени оспорената заповед. В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява, представлява се от адв. П., който поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Представя писмена защита и списък

на разноси.

Ответникът по оспорването, чрез юрк. К. в съдебно заседание и в представени от нея писмени бележки, оспорва жалбата. Прави възражение за прекомерност на претендирания адвокатски хонорар.

Административен Съд С. - град, след като взе предвид наведените в жалбата доводи и изразеното становище на ответника и се запозна с приетите по делото писмени доказателства, намира за установено от фактическа страна, следното:

Между страните не се спори, че към момента на налагане на процесното наказание И. Б. Щ. е заемал главен експерт в сектор „АКИАТ“, отдел „Управление на собствеността“ при Главна дирекция „Гранична полиция“ – МВР.

Във връзка с постъпила докладна записка рег. № 3282р-21217/01.08.2024г. на началника на отдел „Обществени поръчки и проекти“ при ГДГП е разпоредена проверка със Заповед № 3282з-3600/06.08.2024г. по описа на ГДГП. Резултатите от проверката са обективирани в Справка рег. № 3282р-24538/05.09.2024г. като в нея са изложени данни за действия извършени след изминаване на значителен период от време, като забавата в подготовката на служебната документация е преклудирана с изготвяне на докладна записка рег. № 3282оп-763/13.05.2024г., относно организиране и провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет: „Застраховка на летателна техника на ГДГП“.

В справката е прието, че Докладна записка рег. № 6617р-284/15.02.2024г. относно организиране и провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Застраховка на хеликоптери и личен състав“ с резолюция от Г. Ж. - началник на отдел „Управление на собствеността“ при ГДГП - МВР е възложена за работа на жалбоподателя И. Щ. - главен експерт в сектор „АКИАТ“ от отдел „Управление на собствеността“ при ГДГП - МВР на 26.02.2024 г. Съгласно чл. 17 и чл. 18 от Вътрешните правила за управление на цикъла на обществените поръчки в Главна дирекция „Гранична полиция (Публичен възложител, Второстепенен разпоредител с бюджет), приети със Заповед № 3282з-756/21.02.2024г. служителят И. Щ. е трябвало да осъществи следните действия: да изготви проект на докладна записка от името на началника на отдел УС, която впоследствие да се представи на директора на ГДГП за утвърждаване със съдържание детайлно посочено в чл. 17 ал. 3 и ал. 4 от Вътрешните правила. Съгласно писмените сведения с рег. № 3282 р-22310/14.08.2024г. по проверката от Ж., той устно е възложил на Щ. да събере информация за техническата изправност на всички дронове и целесъобразността от застраховането на същите.

Предвид обстоятелството, че в резолюцията на Г. Ж. - началник на отдел „Управление на собствеността“ при Главна дирекция „Гранична полиция“ липсва конкретно указание към служителя от сектор „АКИАТ“ - И. Щ. в какъв срок следва да бъде изпълнена задачата поставена с докладна записка рег. № 6617р-284/15.02.2024г., е прието, че се прилагат общите правила разписани в чл. 22, ал. 2 от Вътрешни правила за организация на документооборота в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-101 З/08.08.2017г. на министъра на вътрешните работи, където се посочва, че когато срокът за изпълнение на поставена задача не е определен с резолюцията, то задачата се изпълнява в срок до 10 (десет) работни дни, считано от датата на получаването ѝ от служителя, на когото е възложена. В горецитираните вътрешни правила, в чл. 22, ал. 3, е предвидена възможност в случай на невъзможност да изпълниш поставената ти задача в срок, а именно: „Срокът за изпълнение може да бъде продължен само от възлагащия ръководител. Служителят, на когото е възложено изпълнението, прави мотивирано искане за продължаване на срока преди неговото изтичане. Продължаването се документира чрез вписване на новия срок върху документа.“.

В хода на проверката дисциплинарната комисия е извършила справка за установяване на натовареността на служителя. След анализ на писмо рег. № 3282р-23007/21.08.2024г. на началник отдел „Административно обслужване“ при ГДГП, не се установява служебна натовареност на И. Щ., водеща до невъзможност своевременно да изпълни възложената му резолюция.

Достигнато е до извод, че служителят е изпълнил поставената от ръководителя му задача, но със забавяне в сроковете, което е можело да доведе до невъзможност да се сключи навременно договор за застраховка на летателната техника на ГДГП, което от своя страна би довело до невъзможност същата да бъде използвана за основното и предназначение, което съставлява дисциплинарно нарушение, като е предложено да му бъде наложено едно от предвидените в чл. 90, ал. 1, т. 1, т. 2 или т. 3 от ЗДСл наказания, а именно „забележка“, „порицание“ или „отлагане повишението в ранг с една година“.

На 20.08.2024г. Щ. се е запознал със Заповед № 3282р-3600/06.08.2024г. за определяне на комисия за извършване на проверка за дисциплинарно нарушение по предварителни данни. Изразил е доводите си в сведение рег. № 3282р-23062/22.08.2024г.

До служителя е отправена покана рег. № 3282р-24863/10.09.2024г. за запознаване с материалите по проверката в цялост, предоставена му е възможност да даде писмени обяснения, както и е поканен на изслушване.

На 10.09.2024г. Щ. се е запознал със справка рег. № 3282р-24538/05.09.2024г., като същият собственооръчно е отразил запознаването си и е получил копие от нея, което обстоятелство е удостоверено чрез полагане на дата и час на запознаване.

На 11.09.2024г. е проведено изслушване в съответствие с разпоредбата на чл. 93, ал.1 от ЗДСл, данните за което са нанесени в протокол рег. № 3282р-25135/12.09.2024г.

В резултат на така възприетата фактическа обстановка е издадена оспорената в настоящото производство Заповед № 3282з-5170/22.10.2024г. на Директор ГД „Гранична полиция“, МВР, с която му е наложено на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл дисциплинарно наказание „забележка“. Заповедта е връчена на 28.10.2024г. на Щ. срещу подпис.

При така установените факти, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е подадена в законоустановения срок по чл. 149, ал. 1 АПК, от легитимирано лице по смисъла на чл. 147, ал. 1 АПК и срещу подлежащ на обжалване административен акт, поради което съдът намира същата за процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Съгласно разпоредбата на чл. 169, ал. 1 от АПК, при проверката на оспорения административен акт, съдът не се ограничава само с обсъждане на основанията, посочени от оспорващия, а е длъжен въз основа на представените от страните доказателства да провери законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146.

Оспорваната заповед е издадена от директора на Главна дирекция „Гранична полиция, който е компетентния орган по смисъла на чл. 92, ат. 1, във вр. с чл. 6, ал. 3 от ЗДСл и точка II, подточка 10 от Заповед № 8121 з-911/06.06.2023г. на министъра на вътрешните работи, относно възлагане на правомощия на орган по назначаването по служебно правоотношение с държавните служители по чл. 142, ал. 1, т. 2 от Закона за Министерството на вътрешните работи (ЗМВР). Следователно, оспорената заповед е издадена от административен орган, в кръга на правомощията предоставени му със закон.

Заповедта е издадена в писмена форма, но не отговаря на изискванията на специалния закона (ЗДСл) за съдържание. Задължителните реквизити на индивидуалния административен акт са изчерпателно уредени в чл. 59 АПК. Това са: 1. наименование на органа, който го издава; 2. наименование на акта; 3. адресат на акта; 4. фактически и правни основания за издаване на акта;

5. разпоредителна част, с която се определят правата или задълженията, начинът и срокът за изпълнението; 6. разпореждане относно разноските; 7. пред кой орган и в какъв срок актът може да се обжалва; 8. дата на издаване и подпис на лицето, издало акта, с означаване на длъжността му.

В настоящия случай в административния акт е посочено от кого се издава, и същият носи своето правилно наименование, посочен е и адресатът му. Заповедта съдържа фактически и правни основания, налице е и разпоредителна част, посочено е пред кой орган и в какъв срок подлежи на обжалване, носи дата и подпис на издателя. По отношение нарушението, обаче, липсва както записан период на извършването му, така и посочена конкретна дата. Ето защо в тази част процесният акт се явява издаден при неспазване на изискването по чл. 97, т. 4 ЗДСл, съгласно която разпоредба дисциплинарното наказание се налага с мотивирана писмена заповед на дисциплинарно наказващия орган, в която се посочват: описание на извършеното от служителя нарушение, датата и мястото, където е извършено, обстоятелствата, при които е извършено, както и доказателствата, които го потвърждават и служебните задължения, които са били виновно нарушени.

За да издаде оспорения акт, административният орган е приел, че са налице чл. 89, ал. 2, т. 2, във връзка с чл. 90, ал. 1, т. 1 и чл. 92, ал. 1 от ЗДСл, а именно, че И. Б. Щ. е извършил нарушение на служебната дисциплина, изразяващо се в забава на изпълнението на служебните задължения.

В оспорената заповед се сочи, че липсва конкретно указание към служителя И. Щ. в какъв срок следва да бъде изпълнена задачата поставена с докладна записка рег. № 6617р-284/15.02.2024г. и в този следва да се приложат общите правила разписани в чл. 22, ал. 2 от Вътрешни правила за организация на документооборота в МВР, утвърдени със заповед № 8121з-101 З/08.08.2017г. на министъра на вътрешните работи.

Съгласно чл. 22, ал. 4 от Вътрешни правила за организация на документооборота в МВР: „Когато в резолюцията е определен повече от един изпълнител и не е указано друго, първата посочена в резолюцията структура или служител организира и отговаря за изпълнението на задачата“. В докладна записка рег. № 6617-284/15.02.2024г. относно организиране и провеждане на процедура за възлагане на обществена поръчка с предмет „Застраховка на хеликоптери и личен състав“ има поставена резолюция на директора на ГД „Гранична полиция“ - МВР: „ОПП“ с дата 15.02.2024г., а след това има втора резолюция „г-н С. и г-жа И.“, с дата 16.02.2024г. и трета резолюция : „г-жа К.“, с дата 16.02.2024г. и четвърта резолюция: „г-н Щ.“, с дата 26.02.2024г. Следователно, съгласно чл. 22, ал. 4 от Вътрешните правила за изпълнението на задачата отговарят първите посочени в резолюцията: структура и служител, а не жалбоподателят.

В този аспект, несъстоятелно е твърдението съдържащо се в оспорваната заповед, че след като не бил определен срок за извършване на проверката се прилагали общите правила разписани в чл. 22, ал. 2 от Вътрешни правила за организация на документооборота в МВР, утвърдени със Заповед № 8121з-101З/08.08.2017г. на министъра на вътрешните работи, регламентиращ изпълнение на задачата в срок до 10 работни дни, считано от датата на получаването ѝ.

Посочването на точна дата (период) на извършване на нарушението има съществено значение в дисциплинарното производство, тъй като тя е определяща за началото на сроковете по чл. 94, ал. 1 ЗДСл, съответно за извършване на проверка за спазването им. Последното в случая, по отношение на т. 3 от заповедта, е невъзможно, респ. възпрепятствана е възможността съдът да упражни цялостен контрол за процесуална законосъобразност на акта в коментираната част. Липсата на посочване на дата на нарушението е достатъчно само по себе си основание за отмяна на акта на основание чл. 146, т. 2 АПК.

На следващо място, съдът намира, че в хода на административното производство са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно императивните разпоредби на чл. 93, ал. 1 и ал. 2 от ЗДСл дисциплинарно-наказващият орган е длъжен преди налагане на дисциплинарното наказание да изслуша държавния служител и да му даде срок за писмени обяснения, да събере и оцени посочените от него доказателства. А когато дисциплинарно наказващият орган не е изслушал държавния служител или не е приел и обсъдил писмените му обяснения, съдът отменя дисциплинарното наказание, без да разглежда спора по същество.

В случая ответникът е приел писмените обяснения и е изслушал устните обяснения на жалбоподателя, в които той е посочил, че вследствие на влошеното му здравословно състояние, той е бил в отпуск, както и че за извършването на пълна проверка и събирането на необходимата информация по отношение на работоспособността и техническото състояние на безпилотните летателни апарати, тип „Дрон“ е било необходимо наличието на технологично време. По направените възражения ответникът се е ограничил единствено да посочи, че приема аргументите във възражението и счита, че са неоснователни. Липсата на конкретно обсъждане на възраженията по смисъла на чл. 93, ал. 1 от ЗДСл е достатъчно основание за отмяна на заповедта като незаконосъобразна, съгласно ал. 2 от същия член.

Освен това, в процесната заповед не са налице мотиви, обосноваващи налагане на наказанието „забележка“. Не е ясно по какви причини спрямо наказаното лице е приложено именно този вид наказание. В писменото становище на Дисциплинарния съвет се посочва, че наказанието - „забележка“, „порицание“ или „отлагане повишението в ранг с една година“, трябва да се определи по преценка на дисциплинарно наказващия орган. При липса на обосновка на вида на наказанието в документите, предшестващи крайния акт, извършването на такава в последния се явява задължително. В този смисъл, след като определи наказанието по вид, административнонаказващият орган е длъжен по реда на чл. 91, ал. 1 ЗДСл да го обоснове с конкретни доводи. Това в случая не е сторено. Конкретно, липсва обсъждане на тежестта на нарушенията и на настъпили от тях последици за държавната служба или за гражданите (чл. 91, ал. 1, т. 1), както и не е обсъдено поведение на държавния служител, което да налага същият да бъде наказан с „забележка“, а не със „порицание“ или „отлагане повишението в ранг с една година“.

Констатираните от съда нарушения на производствените правила по налагане на дисциплинарното наказание са от категорията на съществени и съставляват основание за отмяна на оспорения акт по смисъла на чл. 146, т. 3 АПК.

С оглед горните изводи, заповедта се явява издадена и в несъответствие с целта на закона - основание по чл. 146, т. 5 АПК, доколкото не се постига заложеното в чл. 1 от ЗДСл с оглед незаконосъобразните действия на ответника в хода на дисциплинарното производство.

Оспорената заповед се отменя като незаконосъобразна поради допуснати съществени процесуални нарушения, противоречие с материалноправните разпоредби на закона и несъответствие с целта на закона - отменителни основания по чл. 146, т. 3, т. 4 и т. 5 от АПК.

При този изход на правния спор е основателно искането за заплащане на разноски на жалбоподателката в размер на 1000 лева, представляващи договорено и платено адвокатско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, I отделение, 63-ти състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Заповед № 3282з-5170/22.10.2024г. на Директор ГД „Гранична полиция“, МВР, с която на И. Б. Щ. е наложено на основание чл. 90, ал. 1, т. 1 от ЗДСл дисциплинарно наказание „забележка“.

ОСЪЖДА Главна дирекция „Гранична полиция“, МВР да заплати на И. Б. Щ., ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], вх. А, ап. 7, разноски в размер на 1000 (хиляда) лева.

РЕШЕНИЕТО не подлежи на обжалване, на основание чл. 124, ал. 1, изр. второ ЗДСл.

СЪДИЯ: